

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Forta Sp. z o.o.

Strona pozwana: Dyrektor Izby Celnej w Gdyni

Pytanie prejudycjalne

Czy przepis art. 1 pkt 11 Dyrektywy nr 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych⁽¹⁾ oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego powinien być interpretowany w ten sposób, że do „przepisów technicznych”, których projekty powinny zostać przekazane Komisji zgodnie z art. 8 ust. 1 wymienionej dyrektywy należy taki przepis ustawowy, który zakazuje wydawania zezwoleń na działalność w zakresie gier na automatach o niskich wygranych?

⁽¹⁾ Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz.U. L 204, s. 37; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 13 Tom 020 P. 337 — 348), zmieniona przez Dyrektywę 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 1998 r. zmieniającą dyrektywę 98/34/WE ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz.U. L 217, s. 18; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 13 Tom 21 P. 8 — 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 11 maja 2011 r. — Star Coaches s.r.o. przeciwko Finančnímu ředitelství pro hlavní město Prahu

(Sprawa C-220/11)

(2011/C 219/10)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Nejvyšší správní soud (naczelny sąd administracyjny)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Star Coaches s.r.o.

Strona pozwana: Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu (izba skarbowa dla miasta stołecznego Pragi)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 306 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ dotyczy jedynie usług świadczonych przez biura podróży na rzecz końcowych odbiorców usług przewozowych (podróżnych), czy też także usług świadczonych na rzecz innych podmiotów (nabywców)?
- 2) Czy przewoźnik, który świadczy jedynie usługi w zakresie przewozu osób poprzez zapewnianie przewozów autokarowych na rzecz biur podróży (a nie bezpośrednio na rzecz podróżnych) i który nie świadczy żadnych innych usług (zakwaterowania, informacji, doradztwa itp.) może być uznany za biuro podróży w rozumieniu art. 306 dyrektywy

Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Rzeczpospolita Polska) w dniu 13 maja 2011 r. — BGŻ Leasing Sp. z o.o. przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Warszawie

(Sprawa C-224/11)

(2011/C 219/11)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: BGŻ Leasing Sp. z o.o.

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

Pytanie prejudycjalne

- a) Czy przepis art. 2 ust. 1 lit. c) Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że usługę ubezpieczenia przedmiotu leasingu oraz usługę leasingu należy traktować jako usługi odrębne, czy jako jedną kompleksową usługę złożoną leasingu?
- b) W przypadku odpowiedzi na powyższe pytanie, że usługę ubezpieczenia przedmiotu leasingu oraz usługę leasingu należy traktować jako usługi odrębne, czy art.135 ust. 1 lit. a) w zw. z art. 28 Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że korzysta ze zwolnienia usług ubezpieczenia przedmiotu leasingu, gdy to leasingodawca ubezpiecza ten przedmiot, obciążając kosztami tego ubezpieczenia leasingobiorcę?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1

Odwołanie od wyroku Sądu (ósmej izby) wydanego w dniu 3 marca 2011 r. w sprawie T-401/07 Caixa Geral de Depósitos przeciwko Komisji, wniesione w dniu 20 maja 2011 r. przez Caixa Geral de Depósitos, S.A.

(Sprawa C-242/11 P)

(2011/C 219/12)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Caixa Geral de Depósitos, S.A. (CGD) (przedstawiciele: N. Ruiz, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Republika Portugalska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o uchylenie wyroku Sądu wydanego w sprawie T-401/07, a także o stwierdzenie, iż skarga o stwierdzenie nieważności wnoszącej odwołanie została wniesiona zgodnie z prawem i jest dopuszczalna, przekazanie sprawy Sądowi celem stwierdzenia częściowej nieważności zaskarżonej decyzji i nakazania Komisji zapłaty kwoty 1 925 858,61 EUR wraz z odsetkami za zwłokę oraz obciążenia jej kosztami postępowania i kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie.
- Alternatywnie wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-401/07, a także o stwierdzenie, iż skarga o stwierdzenie nieważności wnoszącej odwołanie została wniesiona zgodnie z prawem i jest dopuszczalna oraz o ostateczne rozstrzygnięcie sporu poprzez uwzględnienie żądań przedstawionych przez wnoszącą odwołanie w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi 3 zarzuty:

1) Pierwszy główny zarzut dotyczący legitymacji czynnej wnoszącej odwołanie i naruszenia art. 263 TFUE

Wnosząca odwołanie uważa, iż zaskarżona decyzja⁽¹⁾ dotyczy jej w sposób bezpośredni i indywidualny, ponieważ poza okolicznością, iż jest ona pośrednikiem operacyjnym, w rzeczywistości jest instytucją kredytową, która na własny rachunek i na własne ryzyko w sposób zgodny z decyzją przyznającą dotację i umową zawartą z Komisją w celu jej wykonania zawierała umowy pożyczki z ostatecznymi beneficjentami pomocy, z których wynikają stopy oprocentowania kredytu będące przedmiotem obniżenia finansowanego z EFRR.

Ponadto z uwagi na to, że dotacja została przyznana CGD celem kompensaty obniżenia stopy oprocentowania, które ostateczni beneficjenci powinni zapłacić, Sąd nie ocenił w prawidłowy sposób tego, czy państwo członkowskie będące adresatem zaskarżonej decyzji mogło uniknąć wywołania skutków przez te decyzję w sferze prawnej CGD, ponieważ hipoteza pokrycia przez państwo brakującego wkładu z EFRR jest czysto teoretyczna.

2) Drugi zarzut pomocniczy dotyczący naruszenia prawa Unii przez Sąd poprzez uznanie żądania Republiki Portugalskiej w sprawie T-387/07 Portugalia przeciwko Komisji, wyrok z dnia 3 marca 2011 r., za bezpodstawne

Wnosząca odwołanie twierdzi, że w wyroku w sprawie T-387/07 nie oceniono w prawidłowy sposób istnienia wady w postaci braku uzasadnienia lub błędnego uzasadnienia zaska-

rzonej decyzji, ponieważ: a) zaskarżony wyrok powiązał w wyraźny sposób dwóch wskazanych uchybień zarzucanych zachowaniu skarżących i kwoty, o jaką ostatecznie miał zostać obniżony wkład z EFRR, i b) sam Sąd ostatecznie uzasadnił zgodność z prawem zaskarżonej decyzji, podnosząc inne powody, niż podniesione przez Komisję przy obniżaniu wkładu z EFRR.

Wyrok w sprawie T-387/07 obarczony jest ponadto naruszeniem prawa poprzez zastąpienie własnym uzasadnieniem uzasadnienia spornej decyzji.

3) Trzeci zarzut pomocniczy dotyczący prawidłowości dokonywania wydatków oraz naruszenia art. 21 rozporządzenia nr 4253/88⁽²⁾ i umowy

Wnosząca odwołanie twierdzi, że w wyroku w sprawie T-387/07 nie oceniono w prawidłowy sposób istnienia dwóch następujących wad zaskarżonej decyzji: a) błędu co do okoliczności faktycznych oraz prawa, w zakresie, w jakim zakłada, że obniżenie stopy oprocentowania pożyczek będące przedmiotem SGAlA może zostać wypłacone przez pośrednika ostatecznym beneficjentom; b) naruszenie prawa poprzez odrzucenie możliwości, iż przestrzeganie postanowienia art. 13 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2052/88⁽³⁾ powinno się odnosić do łącznej kwoty dotacji; c) naruszenie prawa w zakresie, w jakim uznano, iż SGAlA powinna była przewidzieć system zamknięcia, który zagwarantowałby, że kwoty odpowiadające obniżeniu nienależnych jeszcze odsetek obciążą rachunek specjalny, lub zostaną zdeponowane na innym rachunku specjalnym do dnia 31.12.2001 r. pod sankcją, iż odpowiadające im wydatki nie będą mogły być uznane za dokonane do tego dnia; d) naruszenie prawa w zakresie, w jakim uznano, że SGAlA powinna była przewidzieć system zamknięcia, który zagwarantowałby, że kwoty odpowiadające obniżeniu odsetek płatnych po dniu 31.12.2001 zostaną przekazana ostatecznym beneficjentom pomocy i w związku z tym zostaną wypłacone z konta specjalnego do dnia 31.12.2001, pod sankcją, iż odpowiadające im wydatki nie będą mogły być uznane za dokonane do tego dnia.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji C(2007) 3772 z dnia 31 lipca 2007 r. w sprawie zmniejszenia pomocy finansowej Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) dotyczącej dotacji globalnej na pomoc w zakresie inwestycji lokalnych w Portugalii na podstawie decyzji Komisji C(95) 1769 z dnia 28 lipca 1995 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374, s. 1)

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2052/88 z dnia 24 czerwca 1988 r. w sprawie zadań funduszy strukturalnych i ich skuteczności oraz w sprawie koordynacji działań funduszy między sobą i z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 185, s. 9)